

1 ראשית היה הרעיון. הוא עלה בלבו של משה בס, חשמלאי תל-אביבי בן 21, מעין קצין-מנהלה של חברה סאלונית. החברה דמתה לכל חברה אחרת של נוער-הזהב התל-אביבי: היא התאספה בערבי שבתות כדי לרקוד לצלילי התקליטים, היא ערכה נשפיות ומסיבות. חשב בס: מדוע לא תערוך החברה כולה מסע למקום הנסתר ביותר במדינת-ישראל? משה ידע בדיוק למי צריך לפנות. נתן גולן (תמונת שער) הוא חקלאי בן 21, בוגר בית-הספר כדורי. חוץ מזה הוא סייר. נתן ידע בדיוק מהו המקום הטוב ביותר ב' מדינת-ישראל שיש לבקר בו: ראש-גבעה על גבול מצרים, בין אילת ועסלוג, המשקיף על בקעת-הירח אשר מעבר לגבול — מקום נידח, עטוף הוד קדומים, שכמעט שום מבקר אורחי טרם הגיע אליו.

איך מגיעים לבקעת-הירח? פשוט מאד: בגיפים וברגל. מגיין לוקחים גיפים? פשוט מאד: שוכרים אותם, במחיר 15 ל"י ליום, ממייק. כל אדם ישלם 35 ל"י עבור מסע של ארבעה ימים.

2 זכרים ושבים * * * התל-אביבי הסתכלו בחבורת הצעירים המזויינים. הם נראו כותיקי הנגב, פיטרים כמלאו מובן המלה, עטופים קפיות, נעולי נעליים מסומרים: 13 בנים, בת אחת ושני אנשי העולם הזה שהוזמנו כמלווים. שום איש לא יכול היה לנחש, לפי המראה החריצוני, כי זוהי חברה סאלונית אשר למעלה ממחצית חברה לא היתה מעולם מדרוך ל-באר-שבע.

התכנית נראתה פשוטה, נועדה לספק את כל הרשמים האפשריים. כהקדמה: לינה ליד חוף סדום, עליה למצדה, רחצה במי מפל-המייים של עין-גדי, מעלה-העקרבנים, ירידה לאורך הערבה, רחצה בים אילת. ורק אז תתחיל ההרפתקה האמיתית: המסע ה-רגלי לבקעת-הירח.

אולם עוד בערב הראשון, שלוש שעות אחרי היציאה מתל-אביב, הוכיח הנגב לבני העיר המפונקים כי אפשר למצוא הרפתקאות

נוער זהב יורד לערבה

בדרך לאילת מוכיחה לעצמה חברה סאלונית כי הנגב מעניין מריקודים

בכל מקום. כצאתם מבאר-שבע לא נסעו ארבעת הגיפים הירוקים בכביש הרגיל, אלא עברו (בטעות) לתוהי הכביש החדש ה-בלתי-גמור. ליושביהם היה בחשכה חצי-שעה נעים של אירודאית והרגשת-הרפתקה, כשהידיים לופתות את הרוכים והאבק ה-סמיך חודר לכל פתחי הגוף.

אולם השיא בא רק כעבור שעה נוספת. הגיפ הראשון הגיע לשפת ים המלח. הוא המתין לשוא לבאים אחריו. לפתע זנק לעברו אחד הגיפים האחרים. משהו נורא קרה: הגיפ השלישי התהפך על נוסעיו.

לאור זרקוריו של הגיפ החוזר בדהרה נתגלתה תמונה מוזרה. על דרך-העפר שבין מפעל-סדום והים היה מוטל הגיפ האומלל על גבו, מכוסה שמן ובגזון. הוא נראה מ-פורק לחלוטין. בצדו שכבו ארבעת נוסעיו, שהוצאו מתחתו מהוממים אך שלמים לגמרי, להוציא כמה שפשופים.

היתה זאת נחמה. אולם המסע נראה כגמור עוד בטרם התחיל.

3 ק אז נתברר כי גם נוער-זהב, אם גדל בארץ, מתאים את עצמו במהירות הבוק לתקלות. המומחיות הצברית לאימפרו-ביצועיה הוכיחה את עצמה.

הגיפ המרוסק נהפך שוב, נקשר מסביב בחבלים. הנהג ישב מאחורי הזוגית המנר פצת, התניע את המנוע — ונסע. בערבה נשבר הקפיץ של הגיפ השני. הוא נקשר בסד, כפצוע שבור-רגליים — והמשיך ב' דרך. בזה אחר זה התפוצצו הצמיגים, עד שלא נשאר אף גלגל רורבי אחד. אך המסע נמשך בעקשנות בלתי-סאלונית.

העיכובים מנעו את הגשמת המטרה ה-אמיתית. הזמן שאבד מנע בעד הצעירים, שהיו צריכים לחזור במועד הקבוע לעבודה ולשירות, להגיץ אל ראש המצדה ואל בקעת הירח. אולם כל שאר ההרפתקאות ניתנו להם.